

DE SADE, by Beresford Egan and Brian de Shane, The Fortune Press-London.  
Donatien-Alphonse-François, Marquis de Sade werd in 1768 gevangen gezet en veroordeeld wegens zijn geraffineerde wreedheid op Rosa Keller, die hij, onder voorwendsel van een huishoudster noodig te hebben, bij zich genomen had.

De historie heeft om deze figuur, waaraan het „Sadisme” haar naam en beteekenis ontleent, veel fantasie geweven en ditmaal een schrijver en teekenaar aanleiding tot bovengenoemde uitgave verschaft.

Wanneer wij hier alleen het werk van den teekenaar Beresford Egan bespreken, zal men dit begrijpelijk vinden, en dat dit, om in den stijl van de figuur van Markies de Sade te blijven, de verfijnde sensualiteit vereischt van een Beardsley, Von Bayros, de Nerée, spreekt van zelf. Ook Egan's scherpe, markante teekeningen liggen in die lijn en sluiten zich dan ook goed bij het onderwerp aan. Zij zijn van een zelfde zekerheid, en zelfs van een soortgelijke wit-zwart verdeeling als de illustraties van bovengenoemde kunstenaars; alleen zijn ze wat leeg soms, waaruit bij de sterke typeering een gemis aan fantasie zou blijken. De belangstelling voor den Markies de Sade in dezen tijd is even curieus als dit werk. R. W. P. Jr.

ERN. H. R. COLLINGS, Modern European Art, Cecil Palmer, London.

In kort bestek van een 175 bladzijden met enkele, deels door hemzelf geteekende illustraties, als o.a. 't portret van Rodin door Mestrovic, behandelt de schrijver de moderne kunst in Frankrijk, Duitschland, Italië, Zwitserland, Spanje, België, Holland, Oostenrijk, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Finland, Rusland, Czechoslovakije, Polen, Jugosolavië en geeft er nog een voorrede, een introductie en ten slotte een namenregister bij. Ieder land krijgt dan ook maar een zeer klein deeltje in het overzicht, dat wel heel erg beknopt is. In de voorrede betuigt de schrijver zijn spijt dat het boekje al geschreven was vóór de tentoonstelling van Nederlandsche kunst te Londen, hoewel zijn hoofdstuk over moderne Hollandsche kunst culmineert in Van Gogh. Overigens is de groepeeringswijze der kunstenaars wel een beetje curieus, wanneer hij bijv. Breitner, Haverman, Monnickendam en Jan Veth bij elkaar noemt, trouwens 't is niet mogelijk om in nog geen zes bladzijden een overzicht te geven der moderne Hollandsche kunst. Het lijkt iets op een Cook's vlucht door de musea's waarbij de gids in het Mauritshuis zijn stem verheft tot een: „There is now The Bull”. R. W. P. Jr.

Dr. R. MIEDEMA, Koptische Kunst, H. J. Paris. Amsterdam MCMXXIX.

De uitgever H. J. Paris, aan wien wij die goede serie biographieën van oude kunstenaars danken, welke later is gevolgd door een even aardigen reeks „Fransche kunst”, heeft ook de uitgave op zich genomen van Dr. Miedema's Koptische kunst. Steunend op een groote bronnenkennis, op